

12 Δεκεμβρίου 2016

π. Νικόλαος Πέττας: μια αγιασμένη μορφή

Ορθοδοξία / Σύγχρονες Πνευματικές Μορφές

Αναστασία Δ. Παπαμιχαήλ

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2gHSQhF>]

Στις 24-09-2016, αφού προηγουμένως είχε προηγηθεί επίσκεψη στο σπίτι μας, του π. Νεκταρίου, ενός εκ των δώδεκα τέκνων του π. Νικολάου και της πρεσβυτέρας Ανθής, ο οποίος αποφεύγει να μιλά για τους γονείς του, την επομένη ακριβώς ημέρα Κυριακή 25-09-2016, ευωδίασε σε μένα την αμαρτωλή το εξώφυλλο του βιβλίου του φωτισμένου γέροντος Μαξίμου του Ιβηρίτου, πρώην Πρωτοεπιστάτου του Αγίου Όρους που φέρει τον τίτλο «ΝΕΑΙ ΗΓΙΑΣΜΕΝΑΙ ΜΟΡΦΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΜΠΕΛΩΝΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ: Ο πατήρ Νικόλαος Πέττας (1941- 4.1.2000) και η πρεσβυτέρα του Ανθή (1943-21.11.2012)». Συγχρόνως με την βιογραφία τους ευωδίαζε και η φωτογραφία, που φέρει ένθετο κομμάτι από το πετραχήλι του π. Νικολάου. Ωστόσο με διαφορετική ευωδία από αυτή της βιογραφίας τους, αφού το βιβλίο καταγράφει και τον βίο της ευλαβεστάτης πρεσβυτέρας Ανθής (η οποία μου είχε αδυναμία και μητρική αγάπη)! Έκανα το σταυρό μου δοξάζοντας το Θεό προσκύνησα το βιβλίο, που φέρει την μορφή του λειπτικού ζεύγους και την

φωτογραφία του σημειοφόρου πατρός.

Τώρα στις αρχές του μηνός Νοέμβριου 2016, η μητέρα μου ένα πρωί είδε στον ύπνο της ένα γέροντα Νικόλαο λεπτό και υψηλό, χωρίς όμως να διαγράφονται τα χαρακτηριστικά του προσώπου του από την εκτυφλωτική λάμψη που το κάλυπτε. Σε πολλές εμφανίσεις του ιερατικού ζεύγους τα προσωπογραφικά τους χαρακτηριστικά δεν διακρίνονται διότι από την μορφή τους πηγάζει άπλετο φως. Ωστόσο ως σημειοφόροι έχουν άλλους τρόπους, που επιβεβαιώνουν την δική τους παρουσία. Σκεφθείτε σε τι θέση στην Άνω Ιερουσαλήμ τους αξίωσε ο παντοδύναμος Θεός! Άλλωστε ο ευλαβέστατος εφημέριος της Αγίας Παρασκευής Κρουονερίου Καλαβρύτων, πρωτοπρ. Γεώργιος Τσελέπης, μας διηγείτο ότι κατά την εξόδιο της πρεσβυτέρας Ανθής, μαζί με τους οικείους του και τους επιτρόπους, έβλεπαν φως στην μορφή της, που έμοιαζε σαν μικρή Παναγιά. Και ότι τα λαμπερά χέρια της έκαναν κομποσχοίνοι μέσα στην νεκρική κλίνη, ενώ η φωτογραφία του π. Νικολάου, που είχε στο στήθος της, έλαμπε, σε βαθμό να πιστεύει ένας αρχιερέας, που ήταν παρών στην εξόδιο της πρεσβυτέρας, ότι ήταν αγιογραφία με φωτοστέφανο!, φορώντας ένα εκρού λεπτό πετραχήλι και της φώναξε «Σ' αγαπώ!» και εκεί ξύπνησε.

Το χρώμα του ορισμένου πετραχηλιού είναι ίδιο με αυτό, που είχε δώσει ως παρακαταθήκη ο π. Νικόλαος στον ευλαβέστατο ιερέα Χαράλαμπο

Πανουσακόπουλο, το οποίο τελεί πολλά θαύματα. Δεν πέρασαν τρεις ημέρες (την επομένη ημέρα η μητέρα μου θα πήγαινε στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ρίου για εξέταση σπινθηρογραφήματος με ραδιενεργό ιώδιο, μετά το πέρας ενός εξαμήνου από χειρουργείο αφαίρεσης θυροειδή αδένου με διάγνωση κακοήθειας, το οποίο διαγνώσθηκε και πρόλαβε από αγιοφάνεια του π. Νικολάου στην αδελφή μου γιατρίνα, την Χρυσουγή.

Μας επισκέφθηκε ο π. Νεκτάριος και είχε στην δεξιά τσέπη του αντεριού του, το πετραχήλι εκστρατείας του πατέρα του, του π. Νικολάου. Τι ευλογία και ευωδία για εμάς! Παρακαλέσαμε τον π. Νεκτάριο, τον οποίο τον γνωρίζουμε από παιδάκι, να το αφήσει στο σπίτι μας για το βράδυ εκείνο, αφού την επομένη θα του είχαμε ετοιμάσει πραγματάκια για τις ενορίες, που διακονεί στην Γορτυνία και θα το έπαιρνε πάλι. Περιττό δε να σας πω ότι το πετραχήλι ευωδίασε από την ίδια στιγμή, που ήλθε στο σπίτι και εξακολούθησε να ευωδιάζει ανά τακτά χρονικά διαστήματα στη διάρκεια της νύχτας και της επόμενης ημέρας μέχρι να το πάρει ο π. Νεκτάριος. Δεν ήταν όμως μόνο αυτό. Στο σπίτι μας συνέχισε η ευωδία από το πετραχήλι για μία εβδομάδα.

(συνεχίζεται)

<http://bit.ly/2gvona7>